

Investigating the Effect of Nitrogen and Irrigation on Some Physiological, Quantitative and Qualitative Traits of Greenhouse Tomato

S. Mohammadzade¹, M. Goldani^{2*}, F. Yaghoubi³, M. Bannayan⁴

1, 2, 3 and 4- PhD Student, Associate Professor, Postdoctoral Researcher and Professor, Department of Agrotechnology, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran, respectively.

(*- Corresponding Author Email: goldani@ferdowsi.um.ac.ir)

Received: 11-11-2023	How to cite this article:
Revised: 13-12-2023	Mohammadzade, S., Goldani, M., Yaghoubi, F., & Bannayan, M. (2024). Investigating the effect of nitrogen and irrigation on some physiological, quantitative and qualitative traits of greenhouse tomato. <i>Journal of Horticultural Science</i> , 38(1), 213-233. (In Persian with English abstract). https://doi.org/10.22067/jhs.2023.85208.1301
Accepted: 31-12-2023	
Available Online: 31-12-2023	

Introduction

Increasing the tolerance to drought and nitrogen stress in tomato cultivars is essential for the sustainable and environmentally friendly production of this product. Also, knowing the morpho-physiological, biochemical and molecular responses to drought and nitrogen stress is important for a comprehensive understanding of plant water tolerance mechanisms and nitrogen limitation conditions in higher plants. Therefore, the purpose of this study was to investigate the effect of different levels of irrigation and nitrogen fertilizer on the quantitative and qualitative characteristics of tomatoes in different Cluster rows under greenhouse conditions.

Materials and Methods

The experiment was conducted at the research greenhouse of the Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, in two years, 2021-02 and 2022-03. The experiment was set up as split-plot layout based on randomized complete block design with three replications. Irrigation levels were considered as the main plot at three levels: 75% (I_{75}), 100% (I_{100}), and 125% (I_{125}) of the crop water requirement. Nitrogen fertilizer was considered as the subplot at four levels: control (no nitrogen), 75 kg ha⁻¹ (7.5 g m⁻²), 150 kg ha⁻¹ (15 g m⁻²), and 225 kg ha⁻¹ (22.5 g m⁻²) from urea as the nitrogen source. Tomato seeds (Newton cultivar) were sown in polyethylene seedling trays with a coco peat and perlite mixture as the substrate. The seedlings were transplanted to the main field at 15 cm height with 3-4 true leaves. In all stages of growth, consistent agricultural practices were applied, including weed control, pest and disease management. Fertilization for tomato plants was based on soil analysis. Initially, after transplanting the seedlings, a complete fertilizer with high phosphorus (NPK 10-52-10) was applied at a ratio of 1.5 kg per thousand plants. In the subsequent stages, complete fertilizers (NPK 20-20-20) and high-potassium fertilizers (NPK 20-20-36) were applied through irrigation. Throughout the plant's growth stages, to prevent potential deficiencies and harm to growth and fruit development, micronutrients were applied as foliar sprays.

Results and Discussion

The results for all three Clusters showed that although nitrate accumulation was higher in the first year compared to the second year, in both years, nitrate accumulation was higher at I_{75} and 225 kg ha⁻¹ nitrogen compared to the other treatments. The highest nitrate accumulation in the sixth (6.12 mg.kg⁻¹) and seventh (6.29 mg.kg⁻¹) Clusters was observed in I_{75} and 225 kg ha⁻¹ nitrogen treatment in the first year. In the eighth Cluster, contrary to the sixth and seventh Clusters, the highest nitrate accumulation was obtained in I_{100} and 225 kg/ha nitrogen (6.43 mg.kg⁻¹) in the first year. Chlorophyll decreased with stress but increased with nitrogen levels. In

©2023 The author(s). This is an open access article distributed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, as long as you give appropriate credit to the original author(s) and the source.

<https://doi.org/10.22067/jhs.2023.85208.1301>

all four Clusters, the highest chlorophyll a content was obtained in I₁₀₀ and 225 kg ha⁻¹ nitrogen, with values of 3.75, 3.70, 3.30, and 3.85 mg g⁻¹ fresh weight, respectively. The highest fruit number per square meter was obtained in I₁₂₅ and 225 kg ha⁻¹ nitrogen treatment in the second year (260 fruits), although there was no significant difference compared to the first year. Furthermore, this treatment produced 11% more fruits than the highest fruit number at 100% moisture. The highest single fruit weight was obtained in I₁₂₅ and 225 kg ha⁻¹ nitrogen treatment in the first year of the experiment (254 g), although there was no significant difference compared to the second year. Additionally, this treatment showed no significant difference in fruit weight compared to the 225 kg ha⁻¹ nitrogen and I₁₀₀ treatment in the first year but was 11% higher in the second year. The highest yield (65.1 kg m⁻²) was obtained at I₁₂₅ and 225 kg ha⁻¹ nitrogen. However, in the control treatment without fertilizer, there was no significant difference in yield at I₁₀₀ and I₁₂₅. Furthermore, the highest water use efficiency was observed at I₁₀₀, followed by I₇₅. In all fertilizer treatments, I₁₂₅ treatment had the lowest water use efficiency. The highest water use efficiency (285 kg m⁻³) was obtained at I₁₀₀ and 225 kg ha⁻¹ nitrogen.

Conclusion

In general, the results demonstrated that while excessive nitrogen fertilizer increased nitrate accumulation at different irrigation levels, the increased use of irrigation water reduced nitrate accumulation in tomato fruits while improved yield. Moreover, no significant difference in fruit yield was observed between I₁₂₅ and I₁₀₀, but optimum yield and favorable water use efficiency were obtained with less water consumption. Based on the results of this experiment, the recommended treatment under greenhouse conditions is irrigation at 100% of the FC and the use of 250 kg ha⁻¹ nitrogen.

Keywords: Carotenoids, Crop water requirement, Nitrate accumulation, Water requirement

تأثیر میزان نیتروژن و آبیاری بر برخی صفات فیزیولوژیک، کمی و کیفی میوه گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای رقم 'نیوتن'

سعید محمدزاده^۱ - مرتضی گلدانی^{۲*} - فاطمه یعقوبی^۳ - محمد بنایان اول^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۱۰

چکیده

مدیریت پایدار مصرف آب و کودهای نیتروژن برای حصول تولید بالا حائز اهمیت است. به‌منظور بررسی سطوح مختلف آبیاری و کود نیتروژن، آزمایشی در دو سال ۱۴۰۰-۰۱ و ۱۴۰۱-۰۲ به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد. میزان آب آبیاری به‌عنوان عامل اصلی در سه سطح ۰.۷۵، ۱.۰۰ و ۱.۲۵ درصد نیاز آبی گیاه و عنصر غذایی نیتروژن به‌عنوان عامل فرعی در چهار سطح صفر (شاهد)، ۷۵ (۷/۵ گرم در متر مربع)، ۱۵۰ (۱۵ گرم در متر مربع) و ۲۲۵ (۲۲/۵ گرم در متر مربع) کیلوگرم در هکتار از منبع اوره در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که بیشترین میزان عملکرد (۶۵/۱ کیلوگرم در متر مربع) در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار به‌دست آمد. هرچند، در تیمار شاهد بدون کود، آبیاری ۱.۰۰ و ۱.۲۵ درصد نیاز آبی تفاوت معنی‌داری در عملکرد نداشتند. در تمام تیمارهای کودی، بیشترین میزان کارایی مصرف آب در تیمار ۱.۰۰ درصد نیاز آبی مشاهده شد و تیمارهای ۰.۷۵ و ۱.۲۵ درصد نیاز آبی به ترتیب در جایگاه دوم و سوم قرار گرفتند. بیشترین میزان کارایی مصرف آب (۲۸۵ کیلوگرم بر متر مکعب) در تیمار ۱.۰۰ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار به‌دست آمد. بیشترین میزان تجمع نیترات در خوشه ششم (۶/۱۲ میلی‌گرم در کیلوگرم) و هفتم (۶/۲۹ میلی‌گرم در کیلوگرم) در تیمار آبیاری ۰.۷۵ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار و در خوشه هشتم (۶/۴۳ میلی‌گرم در کیلوگرم) در تیمار آبیاری به میزان ۱.۰۰ درصد نیاز آبی و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن به‌دست آمد. به‌طور کلی، نتایج نشان داد هر چند مصرف زیاد کود نیتروژن باعث افزایش تجمع نیترات در سطوح مختلف آبی شد، ولی افزایش حجم آبیاری علاوه‌بر افزایش خصوصیات عملکردی، میزان تجمع نیترات را در گوجه‌فرنگی کاهش داد. همچنین، تفاوت عملکرد میوه در آبیاری ۱.۲۵ و ۱.۰۰ درصد نیاز آبی محسوس نبود و با مصرف کمتر آب، مقدار تولید بهینه و کارایی مصرف بهبود یافت. لذا باتوجه‌به نتایج به‌دست‌آمده بهترین تیمار مورد توجه در شرایط گلخانه‌ای، آبیاری به میزان ۱.۰۰ درصد نیاز آبی و مصرف ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: تجمع نیترات، عملکرد، کاروتنوئید، نیاز آبی

مقدمه

که این منبع طبیعی را به‌طور فزاینده‌ای کمیاب و بی‌کیفیت می‌کند (FAO, 2015). نیتروژن یک عامل محدودکننده اصلی عملکرد محصول است (Liang et al., 2019). با این حال، افزایش مصرف کود نیتروژن اثرات جدی بر سلامت انسان و محیط‌زیست دارد و باعث تأثیرگذاری منفی بر اکوسیستم‌های آب شیرین، اسیدی شدن خاک‌های کشاورزی و انتشار گازهای گلخانه‌ای دارد (Liang et al., 2019).

در کمتر از ۳۰ سال آینده، بشریت با چالش تغذیه ۹/۸ میلیارد نفر روبرو خواهد شد که نیاز به افزایش چشمگیر تولیدات جهانی کشاورزی دارد. بدون شک استفاده بهینه از کودهای شیمیایی و نیتروژن (N) تأثیرگذارترین روش در کشاورزی مدرن جهت افزایش تولیدات است. کشاورزی آبی، ۸۰ درصد از کل آب شیرین موجود را مصرف می‌کند

۱، ۲، ۳ و ۴ - به‌ترتیب دانشجوی دکتری، دانشیار، پژوهشگر پسادکتری و استاد گروه اگروتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

(* - نویسنده مسئول: Email: goldani@ferdowsi.um.ac.ir)

مصرف آب حدود ۳۳-۵۵ کیلوگرم بر متر مکعب در فصل پاییز و حدود ۲۶-۳۵ کیلوگرم در هکتار در فصل بهار محاسبه شد. همچنین نتایج آزمایش حاجی‌بلند و همکاران (Hajiboland et al., 2015) نشان داد کمبود ازت باعث افزایش شدت تنش در میوه گوجه‌فرنگی شد و با افزایش میزان نیتروژن بر میزان شدت خشکی کاسته شد و باعث بهبود عملکرد شد.

افزایش تحمل به خشکی و تنش نیتروژن در ارقام گوجه‌فرنگی در راستای تولید پایدار و سازگار این محصول با محیط‌زیست امری ضروری است. همچنین آگاهی از پاسخ‌های مورفوفیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و مولکولی به تنش خشکی و نیتروژن امری مهم برای درک جامع مکانیسم‌های تحمل گیاه به آب و شرایط محدودیت نیتروژن در گیاهان عالی است. بنابراین هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر سطوح مختلف آبیاری و کود نیتروژن بر برخی خصوصیات فیزیولوژیک، کمی و کیفی گوجه‌فرنگی در خوشه‌های مختلف برداشت در شرایط گلخانه است.

مواد و روش‌ها

به‌منظور بررسی سطوح مختلف آبیاری و کود نیتروژن، آزمایشی در دو سال ۱۴۰۰-۰۱ و ۱۴۰۱-۰۲ در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد. این آزمایش به‌صورت اسپلیت‌پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گردید. میزان آب آبیاری به‌عنوان عامل اصلی در سه سطح ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیاز آبی گیاه و عنصر غذایی نیتروژن به‌عنوان عامل فرعی در چهار سطح صفر (شاهد)، ۷۵ کیلوگرم در هکتار (۷/۵ گرم در متر مربع)، ۱۵۰ (۱۵ گرم در متر مربع) و ۲۲۵ (۲۲/۵ گرم در متر مربع) از منبع اوره در نظر گرفته شد.

قبل از انجام آزمایش جهت تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری خاک برای هر دو سال نمونه برداری به‌صورت تصادفی انجام و به آزمایشگاه منتقل شد که نتایج آن در جدول ۱ گزارش شده است.

بنابراین، تلاش در جهت مدیریت پایدار مصرف آب و کودهای نیتروژن برای تغذیه جمعیت رو به رشد جهان امری ضروری است.

گوجه‌فرنگی (*Solanum lycopersicum* Mill.) هم برای بازارهای تازه و هم برای بازارهای فرآوری، با تقریباً ۱۸۲/۲ میلیون تن تولید در بیش از ۵/۷ میلیون هکتار (Heuvelink et al., 2020); (FAO, 2020) مهم‌ترین محصول سبزیجات در جهان است (Zeinali Pour et al., 2024). علاوه بر این، گوجه‌فرنگی به‌دلیل اهمیت اقتصادی، تنوع ژنوتیپی زیاد، و ژنومی که اخیراً به‌طور کامل توالی‌یابی شده است، به‌عنوان یک سیستم مدل در حال ظهور است (Mahmoodnia et al., 2013; Heuvelink et al., 2020). آمارنامه کشاورزی ایران (Iranian Ministry of Agriculture, 2023) در سال ۱۴۰۱ نشان داد سطح زیر کشت گوجه‌فرنگی در ایران ۱۰۳ هزار هکتار و در خراسان رضوی ۱۱۸۹ هکتار بود که از این سطوح به‌ترتیب ۵ میلیون تن و ۶۱ هزار تن محصول برداشت شد.

تولید گوجه‌فرنگی به مقادیر زیادی آب و کود نیتروژن نیاز دارد، به دلیل فصول رشد طولانی و دمای بالای گلخانه، گوجه‌فرنگی نسبت به کمبود آب و نیتروژن کاملاً حساس است (Du et al., 2018). تأمین آب کافی برای رشد رویشی و زایشی ضروری است و به‌ویژه در مراحل گلدهی و بزرگ شدن میوه مهم است (Machado et al., 2021). به‌طور مشابه، مقدار مناسب کود نیتروژن در طول رشد گیاه حداکثر عملکرد و مزایای اقتصادی را ممکن می‌سازد، زیرا نیتروژن یک عنصر پر مصرف ضروری است که می‌تواند بر چندین جنبه از رشد گیاه و مسیرهای متابولیک، از جمله روابط آب و فتوسنتز تأثیر بگذارد (Du et al., 2018).

نتایج مطالعات گاتا و همکاران (Gatta et al., 2015) نشان دادند که تأثیر کم‌آبیاری بر شاخص‌های کمی و کیفی محصول گوجه‌فرنگی کاملاً برعکس هم است. یعنی با اعمال کم‌آبیاری از کمیت میوه کاسته شد ولی بر کیفیت آن افزوده می‌شود. کوی و همکاران (Cui et al., 2020) اثر انواع رژیم‌های آبیاری و سیستم‌های تغذیه‌ای را بر روی گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای در کشت بدون خاک بررسی کردند. کارایی

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

Table 1- Physical and chemical characteristics of the soil of the test site

سال Year	بافت خاک Soil texture	N (%)	P (mg.kg ⁻¹)	K (mg.kg ⁻¹)	pH	هدایت الکتریکی EC (dS.m ⁻¹)	کربن آلی O.C (%)	ماده آلی O.M (%)
2021-22	شنی لومی Loamy sandy	0.044	4.6	556	8.54	1.09	0.058	0.1
2022-23	شنی لومی Loamy sandy	0.058	8.75	564	8.36	2.18	0.072	1.24

بذور گوجه‌فرنگی (رقم نیوتن) در سینی‌های نشاء پلی‌اتیلنی با بستر کوکوپیت و پرلیت (نسبت ۵۰ درصد کوکوپیت، ۳۰ درصد پیت‌ماس و ۲۰ درصد پرلیت) کشت شد و در مرحله ۳ تا ۴ برگ اصلی و رسیدن گیاه به ارتفاع ۱۵ سانتی‌متر به زمین اصلی انتقال داده شد. کشت نشاء گوجه‌فرنگی در کرت‌هایی با مساحت ۱/۳۷ متر مربع (طول هر کرت ۲/۳ و عرض ۰/۶ متر) به تعداد ۳۶ کرت انجام شد. فاصله پشته‌ها از هم ۶۰ سانتی‌متر، فاصله راهروها ۸۰ سانتی‌متر و فاصله بوته‌ها از هم روی ردیف ۴۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. به‌منظور اعمال بهتر و دقیق تیمارهای آبیاری بین کرت‌ها در طول ردیف و همچنین بین پشته‌ها با استفاده از پلاستیک‌های پلی‌اتیلنی پوشانده شد و از نفوذ و تداخل تیمارهای آبیاری و زه‌آب آن‌ها جلوگیری به‌عمل آمد.

تیمارهای کود نیتروژن در طی هشت مرحله بر اساس شروع تشکیل پریمودریا یا آغازین‌های خوشه‌ای گوجه‌فرنگی مصرف شد. تیمارهای آبیاری نیز بعد از استقرار کامل نشاء (در مرحله شش تا هشت برگ) اعمال شد. برای این منظور از تبخیر روزانه تشت استفاده شد. جهت برآورد نیاز آبی گیاه در تیمار آبیاری به میزان ۱۰۰ درصد نیاز آبی از معادله ۱ استفاده شد.

معادله (۳): $Chlorophyll\ a\ (mg/g\ FW) = (19/3$

$$\times A663-0/86 \times A645) V/100W$$

معادله (۴): $Chlorophyll\ b\ (mg/g\ FW) =$

$$(19/3 \times A645 - 3/6 \times A663) V/100W$$

معادله (۵): $Carotenoids\ (mg/g\ FW) =$

$$100(A470) - 3.27(mg\ chl\ a) - 104(mg\ chl\ b)/227$$

$V =$ حجم محلول صاف شده (محلول فوقانی حاصل از سانتریفیوژ)

$A =$ جذب نور در طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۵ و ۴۷۰ نانومتر

$W =$ وزن تر نمونه بر حسب گرم

میزان نیتروژن جذب‌شده با استفاده از روش کج‌جدال اندازه‌گیری

شد. اندازه‌گیری تجمع نیترات با میکروکج‌جدال اندازه‌گیری شد.

در هر تیمار وزن تک میوه‌ها در هر خوشه با استفاده از ترازوی

دیجیتال اندازه‌گیری شد. همچنین، در پایان دوره رشد، تعداد میوه در

متر مربع محاسبه شد. از سوی دیگر، در طی مراحل رشد گیاه تعداد و

وزن میوه‌ها در تمام خوشه‌ها با ترازوی دیجیتال توزین و یادداشت

بردارد شد و در زمان برداشت کل بوته در اتمام فصل، رشد و عملکرد

کل بر حسب کیلوگرم در متر مربع محاسبه شد.

کارایی مصرف آب با استفاده از معادله Y (Wan et al., 2007)

محاسبه شد.

معادل (۷): $WUE = Y/TUM$

در این معادله، WUE کارایی مصرف آب آبیاری بر حسب کیلوگرم

در متر مکعب، Y وزن میوه تازه گوجه‌فرنگی بر حسب کیلوگرم در متر

مربع و TUM حجم کل آب مصرفی بر حسب متر مکعب در متر مربع

می‌باشد.

ابتدا داده‌ها از نظر داشتن پراکنش نرمال مورد آزمون قرار گرفت.

به‌منظور بررسی همگنی واریانس خطاهای آزمایشی طی دو سال زراعی

مورد بررسی از آزمون بارتلت استفاده شد و با توجه به اثبات همگن

بودن واریانس خطاهای آزمایشی، داده‌ها مورد تجزیه مرکب قرار

گرفتند. تجزیه و تحلیل داده‌های به‌دست‌آمده با استفاده از نرم‌افزار 9.2

SAS انجام شد. مقایسه میانگین صفات مورد ارزیابی با استفاده از

تیمارهای کود نیتروژن در طی هشت مرحله بر اساس شروع تشکیل پریمودریا یا آغازین‌های خوشه‌ای گوجه‌فرنگی مصرف شد. تیمارهای آبیاری نیز بعد از استقرار کامل نشاء (در مرحله شش تا هشت برگ) اعمال شد. برای این منظور از تبخیر روزانه تشت استفاده شد. جهت برآورد نیاز آبی گیاه در تیمار آبیاری به میزان ۱۰۰ درصد نیاز آبی از معادله ۱ استفاده شد.

تیمارهای کود نیتروژن در طی هشت مرحله بر اساس شروع تشکیل پریمودریا یا آغازین‌های خوشه‌ای گوجه‌فرنگی مصرف شد.

تیمارهای آبیاری نیز بعد از استقرار کامل نشاء (در مرحله شش تا هشت برگ) اعمال شد.

برای این منظور از تبخیر روزانه تشت استفاده شد.

جهت برآورد نیاز آبی گیاه در تیمار آبیاری به میزان ۱۰۰ درصد نیاز آبی

از معادله ۱ استفاده شد.

معادله (۱): $ET_c = K_c \times ET_0$

در این رابطه، ET_c بیانگر تبخیر و تعرق گیاه و K_c ضریب گیاهی

می‌باشد که مقادیر آن برای مراحل مختلف رشد گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای

از مطالعه فرزامنیا و همکاران (Farzamnia et al., 2015) به‌دست

آمد. ET_0 نیز نشان‌دهنده تبخیر و تعرق پتانسیل (میلی‌متر در روز) می

باشد که با استفاده از معادله ۲ برآورد شد.

معادله (۲): $ET_0 = K_p \times E_0$

در این رابطه، K_p نشان‌دهنده ضریب تشت است که مقدار آن با

توجه به مطالعه امیری و همکاران (Amiri et al., 2021) برای تشت

کوچک ۰/۹۴ در نظر گرفته شد. E_0 نیز بیانگر میزان تبخیر از تشت

(میلی‌متر در روز) است.

پس از برآورد تبخیر و تعرق گیاه در تیمار شاهد با اعمال ضرایب

۰/۷۵ و ۱/۲۵ حجم آب آبیاری مورد نیاز برای تیمارهای ۷۵ و ۱۲۵

درصد آبیاری مشخص شد. زمان آبیاری نیز بر اساس اندازه‌گیری

رطوبت خاک در تیمار شاهد با استفاده از دستگاه TDR (Time-

Domain Reflectometry) تعیین شد.

در تمام مراحل مختلف رشد مراقبت‌های زراعی از جمله کنترل

علف‌های هرز و آفات و بیماری‌ها به‌طور یکنواخت اعمال شد. تغذیه

کودی بوته‌های گوجه‌فرنگی بر اساس آنالیزهای خاک محاسبه و در

مراحل اولیه رشد بعد از انتقال نشاء کود کامل با فسفر بالا (NPK 10-

52-10) به‌نسبت ۱/۵ در هزار و در مراحل بعدی کودهای کامل (NPK

آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام صورت پذیرفت.

نتایج و بحث

رنگدانه‌های فتوسنتزی

کلروفیل a

با توجه به نتایج تجزیه واریانس **جدول ۲** برای خوشه‌های پنجم تا هشتم، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه سال × آبیاری و دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر میزان کلروفیل a معنی‌دار بود. مقایسه میانگین صفات برای برهم‌کنش سال و آبیاری نشان داد در هر دو سال زراعی با کاهش آبیاری، میزان کلروفیل a کاهش یافت. بیشترین میزان کلروفیل a در خوشه پنجم (۲/۹۵ میلی گرم در گرم وزن تر) در سال دوم و آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی، خوشه ششم (۲/۸۳ میلی گرم در گرم وزن تر) در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و سال دوم، خوشه هفتم (۲/۸۸ میلی گرم در گرم وزن تر) در سال اول و

آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی و خوشه هشتم بدست آمد و کمترین میزان این صفت برای خوشه پنجم (۲/۰۸ میلی گرم در گرم وزن تر)، ششم (۲ میلی گرم در گرم وزن تر) و هفتم (۱/۹۸ میلی گرم در گرم وزن تر) در سال اول و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و برای خوشه هشتم (۱/۹۵ میلی گرم در گرم وزن تر) در سال دوم و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی بدست آمد (**جدول ۳**). همچنین نتایج برهم‌کنش آبیاری با کود نیتروژن نشان داد هرچند با اعمال تنش از میزان این صفت کاسته شد ولی با افزایش مقدار نیتروژن، کلروفیل a افزایش یافت. در هر چهار خوشه، بیشترین میزان کلروفیل a در آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار به ترتیب با مقادیر ۳/۷۵، ۳/۷۰، ۳/۳۰ و ۳/۸۵ میلی گرم در گرم وزن تر بدست آمد در حاکی که کمترین میزان این صفت در خوشه‌های مختلف با مقادیر ۱/۶۵، ۱/۷۰، ۱/۵۵ و ۱/۴۵ میلی گرم در گرم وزن تر به ترتیب در خوشه پنجم تا هشتم در تیمار آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون کود نیتروژن حاصل شد (**جدول ۴**).

جدول ۲- تجزیه واریانس اثر تیمارهای آبیاری و کود نیتروژن بر محتوی کلروفیل a برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در دو سال (۲۰۲۱-۲۰۲۲ و ۲۰۲۲-۲۰۲۳)

Table 2- ANOVA for the effect of irrigation and nitrogen fertilizer on the chlorophyll a content in tomato cv. Newton leaf in two years (2021-22 and 2022-23)

منابع تغییر Source of variation	درجه آزادی d.f	میانگین مربعات Mean squares			
		پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
سال Year (Y)	1	0.011 ^{ns}	0.405 ^{ns}	0.061 ^{ns}	0.125 ^{ns}
خطا Error (year)	4	0.217	0.227	0.214	0.185
آبیاری Irrigation (I)	2	5.34 ^{**}	1.90 ^{**}	5.06 ^{**}	6.26 ^{**}
Y × I	2	0.034 [*]	0.499 ^{**}	0.054 ^{**}	0.005 ^{**}
خطا Error I (y)	8	0.005	0.007	0.004	0.001
کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)	3	5.43 ^{**}	6.25 ^{**}	3.63 ^{**}	7.29 ^{**}
I × N	6	0.406 ^{**}	0.999 ^{**}	0.244 ^{**}	0.543 ^{**}
Y × N	3	0.081 ^{ns}	0.285 ^{ns}	0.018 ^{ns}	0.048 ^{ns}
Y × I × N	6	0.029 ^{ns}	0.139 ^{ns}	0.080 ^{ns}	0.118 ^{ns}
خطای کل Total error	36	0.088	0.106	0.063	0.076
ضریب تغییرات C.V (%)		11.4	12.8	9.95	10.8

ns, *, **: non-significant, and significant at 5% and 1% of probability levels, respectively.

جدول ۳- برهم‌کنش سال × آبیاری بر محتوی کلروفیل a برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه‌های مختلف

Table 3- The interaction effect of year × irrigation on the chlorophyll a content of tomato cv. Newton leaf in different clusters

سال Year	آبیاری (% نیاز آبی) Irrigation (water requirement, %)	پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
2021-22	75	2.08 ^c	2.00 ^c	1.98 ^d	2.00 ^e
	100	2.90 ^{ab}	2.70 ^b	2.88 ^a	2.83 ^c
	125	2.88 ^b	2.70 ^b	2.83 ^{ab}	2.98 ^a
2022-23	75	2.05 ^d	2.45 ^d	2.03 ^d	1.95 ^f
	100	2.95 ^a	2.58 ^c	2.78 ^b	2.73 ^d
	125	2.78 ^c	2.83 ^a	2.70 ^c	2.88 ^b

میانگین‌های دارای حروف مشترک براساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with common letters are not significantly different based on Duncan's multiple range test at the 5% of probability level.

جدول ۴- برهم‌کنش آبیاری × کود نیتروژن بر محتوی کلروفیل a برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه‌های مختلف

Table 4- The interaction effect of irrigation × nitrogen fertilizer on the chlorophyll a content of tomato cv. Newton leaf in different clusters

آبیاری (% نیاز آبی) Irrigation (water requirement, %)	نیتروژن Nitrogen fertilizer (kg.h ⁻¹)	پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
75	0	1.65 ^f	1.70 ^f	1.55 ^e	1.45 ⁱ
	75	1.95 ^{ef}	2.10 ^{ef}	2.00 ^d	1.95 ^{gh}
	150	2.45 ^{cd}	2.70 ^{cd}	2.30 ^{cd}	2.30 ^{ef}
	225	2.20 ^{de}	2.40 ^{c-e}	2.15 ^{cd}	2.20 ^{fg}
100	0	2.15 ^{de}	1.80 ^f	2.20 ^{cd}	1.70 ^{hi}
	75	2.50 ^{cd}	2.35 ^{de}	2.80 ^b	2.55 ^{de}
	150	3.30 ^b	2.70 ^{cd}	3.00 ^{ab}	3.00 ^{bc}
	225	3.75 ^a	3.70 ^a	3.30 ^a	3.85 ^a
125	0	2.00 ^{ef}	1.70 ^f	2.10 ^{cd}	2.05 ^{fg}
	75	2.70 ^c	3.25 ^b	2.40 ^c	2.80 ^{cd}
	150	3.20 ^b	2.80 ^c	3.25 ^a	3.25 ^b
	225	3.40 ^b	3.30 ^b	3.30 ^a	3.60 ^a

میانگین‌های دارای حروف مشترک براساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with common letters are not significantly different based on Duncan's multiple range test at the 5% of probability level.

کلروفیل b

این صفت برای خوشه پنجم (به‌ترتیب ۰/۶۶ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در سال دوم و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و برای خوشه هشتم (۰/۷۲۸ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در سال اول و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی بدست آمد (جدول ۶). همچنین نتایج برهم‌کنش آبیاری با کود نیتروژن نشان داد هرچند با اعمال تنش از میزان این صفت کاسته شد ولی با افزایش مقدار نیتروژن، کلروفیل b افزایش یافت. در خوشه پنجم و هشتم، بیشترین میزان کلروفیل a در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار به‌ترتیب با مقادیر ۱/۳۹ و ۱/۳۴ میلی‌گرم در گرم وزن تر بدست آمد در حاکی که کمترین میزان این صفت در خوشه‌های پنجم و هشتم با مقادیر ۰/۴۳ و ۰/۴۳ میلی‌گرم در گرم وزن تر در تیمار آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون کود نیتروژن حاصل شد (جدول ۷). نتایج برهم‌کنش خوشه ششم و هفتم نشان داد با افزایش تنش از میزان کلروفیل b کاسته شد ولی با افزایش مقدار کود نیتروژن بر میزان این صفت افزوده شد. بیشترین میزان کلروفیل b در خوشه ششم (۱/۴۹ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در تیمار سال اول و

تجزیه واریانس صفات نشان داد در خوشه پنجم، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه سال × آبیاری و دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$)، در خوشه ششم و هفتم، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه سال × آبیاری، سال × کود نیتروژن، دوگانه آبیاری × کود نیتروژن و برهم‌کنش سه‌گانه سال × آبیاری × کود نیتروژن و در خوشه هشتم اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه سال × آبیاری، سال × کود نیتروژن و دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر میزان کلروفیل b معنی‌دار بود (جدول ۵). نتایج برهم‌کنش سال و آبیاری نشان داد در خوشه پنجم و هشتم، در هر دو سال زراعی بیشترین میزان کلروفیل b در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی بدست آمد. بیشترین میزان این صفت برای هر دو خوشه (به‌ترتیب ۱/۱۳ و ۱/۱۱ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و در سال دوم بدست آمد و کمترین مقادیر

کاروتنوئید

تجزیه واریانس صفات نشان داد در خوشه پنجم تا هفتم، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم کنش دوگانه سال × آبیاری و دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$)، در خوشه هشتم، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم کنش دوگانه سال × آبیاری، سال × کود نیتروژن، دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر میزان کاروتنوئید معنی دار بود (جدول ۸).

نیاز آبی ۱۰۰ درصد و مصرف کود ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار بدست آمد در حالی که بیشترین میزان این صفت در خوشه هفتم (۱/۳۵ میلی گرم در گرم وزن تر) در سال دوم و تیمار ۱۲۵ درصد نیاز آبی و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن بدست آمد. همچنین، کمترین میزان این صفت برای هر دو خوشه ششم و هفتم (به ترتیب ۰/۲۸۰ و ۰/۳۴۰ میلی گرم در گرم وزن تر) در سال اول و تیمار ۷۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون استفاده از کود بدست آمد (شکل ۱ و ۲).

جدول ۵- تجزیه واریانس اثر آبیاری و کود نیتروژن بر محتوی کلروفیل b برگ گوجه فرنگی رقم 'نیوتن' در دو سال (۱۴۰۱-۰۲ و ۱۴۰۰-۰۱)
Table 5- ANOVA for the effect of irrigation and nitrogen fertilizer on the chlorophyll b content in tomato cv. Newton leaf in two years (2021-22 and 2022-23)

منابع تغییر Source of variation	درجه آزادی d.f	میانگین مربعات Mean squares			
		پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
سال Year (Y)	1	0.0005 ^{ns}	0.0002 ^{ns}	0.002 ^{ns}	0.010 ^{ns}
خطا Error (year)	4	0.003	0.002	0.004	0.004
آبیاری Irrigation (I)	2	1.19 ^{**}	1.77 ^{**}	1.62 ^{**}	0.919 ^{**}
Y × I	2	0.012 ^{**}	0.005 ^{**}	0.001 ^{**}	0.005 ^{**}
خطا Error I (y)	8	0.001	0.0001	0.001	0.001
کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)	3	1.64 ^{**}	1.70 ^{**}	0.958 ^{**}	1.04 ^{**}
I × N	6	0.025 ^{**}	0.037 ^{**}	0.022 ^{**}	0.029 ^{**}
Y × N	3	0.009 ^{ns}	0.012 [*]	0.033 ^{**}	0.067 ^{**}
Y × I × N	6	0.003 ^{ns}	0.010 [*]	0.026 ^{**}	0.008 ^{ns}
خطای کل Total error	36	0.004	0.003	0.005	0.006
ضریب تغییرات C.V (%)		7.39	6.049	8.08	7.98

ns, *, **: به ترتیب عدم معنی داری، و معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد
ns, *, **: non-significant, and significant at 5% and 1% of probability levels, respectively.

جدول ۶- برهم کنش سال × آبیاری بر محتوی کلروفیل b برگ گوجه فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه های مختلف
Table 6- The interaction effect of year × irrigation on the chlorophyll b content of tomato cv. Newton leaf in different clusters

سال Year	آبیاری Irrigation (water requirement, %)	5 th Cluster	8 th Cluster
2021-22	75	0.678 ^c	0.728 ^f
	100	0.963 ^c	0.993 ^d
	125	1.09 ^b	1.11 ^a
2022-23	75	0.660 ^f	0.740 ^e
	100	0.920 ^d	1.05 ^c
	125	1.13 ^a	1.11 ^a

میانگین های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چنددامنه ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند.
Means with common letters are not significantly different based on Duncan's multiple range test at the 5% of probability level.

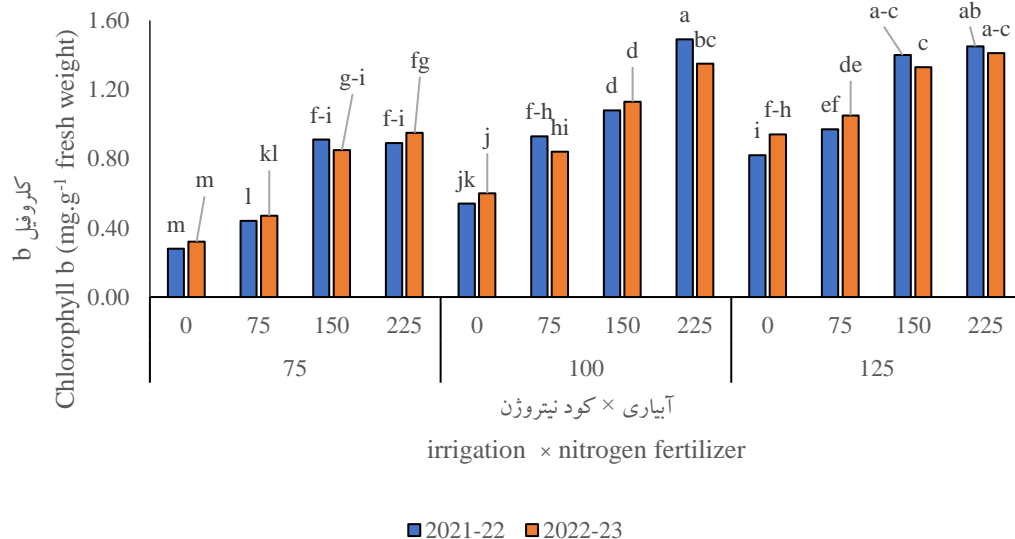
جدول ۷- برهم‌کنش آبیاری × کود نیتروژن بر میزان کلروفیل b برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه‌های مختلف

Table 7- The interaction effect of irrigation × nitrogen fertilizer on the chlorophyll b content of tomato cv. Newton leaf in different clusters

آبیاری (% نیاز آبی) Irrigation (water requirement, %)	نیتروژن Nitrogen fertilizer (kg.h ⁻¹)	پنجمین کلاستر 5 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
75	0	0.300 ^h	0.430 ^f
	75	0.520 ^g	0.580 ^e
	150	0.780 ^f	0.895 ^c
	225	1.08 ^c	1.03 ^b
100	0	0.560 ^g	0.740 ^d
	75	0.880 ^e	0.890 ^c
	150	0.965 ^d	1.09 ^b
	225	1.36 ^a	1.37 ^a
125	0	0.805 ^{ef}	0.890 ^c
	75	1.03 ^{cd}	1.08 ^b
	150	1.22 ^b	1.13 ^b
	225	1.39 ^a	1.34 ^a

میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with common letters are not significantly different based on Duncan's multiple range test at the 5% of probability level.

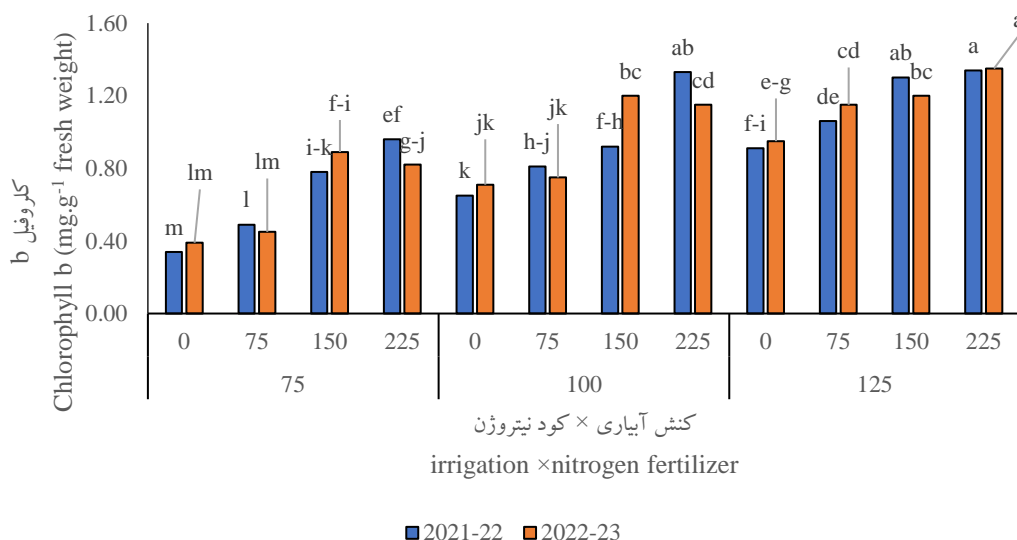

شکل ۱- برهم‌کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر محتوی کلروفیل b برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه ششم

Figure 1- The triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the chlorophyll b content of tomato cv. Newton fruit in 6th cluster (DMRT, $p \leq 0.05$)

نیتروژن نشان داد هرچند با اعمال تنش بر میزان این صفت کاسته شد ولی با افزایش مقدار نیتروژن، کاروتنوئید افزایش یافت. در هر چهار خوشه، بیشترین میزان کاروتنوئید در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار به ترتیب با مقادیر ۵/۳۵، ۵/۱۵، ۵/۴۵ و ۵/۴۰ میلی‌گرم در گرم وزن تر بدست آمد هرچند با تیمار آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی و نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار تفاوت معنی‌داری نداشت.

مقایسه میانگین صفات برای برهم‌کنش سال و آبیاری نشان داد در هر دو سال زراعی با کاهش آبیاری، میزان کاروتنوئید کاهش یافت. بیشترین میزان کاروتنوئید در خوشه پنجم تا هشتم (به ترتیب ۴/۹۰، ۴/۷۵، ۴/۸۳ و ۴/۷۸ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در سال اول و آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی بدست آمد و کمترین میزان این صفت برای خوشه پنجم، ششم و هشتم (به ترتیب ۳/۱۰، ۳/۰۳ و ۲/۹۵ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در سال دوم و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و برای خوشه هفتم (۳/۲۳ میلی‌گرم در گرم وزن تر) در سال اول و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی بدست آمد (جدول ۹). همچنین نتایج برهم‌کنش آبیاری با کود

شکل ۲- برهم کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر کلروفیل b برگ گوجه فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه هفتم
 Figure 2- The triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the chlorophyll b content of tomato cv. Newton fruit in 7th cluster (DMRT, $p \leq 0.05$)

ژن های مسئول تولید آنزیم های دخیل در بیوسنتز رنگدانه نیز تحت تنش خشکی کاهش می یابند که نشان دهنده اهمیت حیاتی فرآیندهای بیوسنتز سبز در تنش های محیطی است (Dalal & Tripathy, 2012). کاهش میزان کاروتنوئید برگ تحت تنش خشکی در رازبانه توسط موسی پور و اصغری پور (Mousapour & Asgharipour, 2015) و در گندم دوروم توسط نعیمی و همکاران (Naiemi et al., 2018) گزارش شده است. امینی و حداد (Amini & Haddad, 2013) نیز دریافتند که کاروتنوئیدها در ابتدای تنش خشکی افزایش یافته و سپس با افزایش تنش کاهش می یابد. تنش خشکی یکی از دلایل کاهش ظرفیت فتوسنتزی، کاهش رشد و عملکرد و عدم تعادل بین تولید و حذف رادیکال های آزاد اکسیژن است که منجر به تجمع گونه های فعال اکسیژن و القای تنش اکسیداتیو در لیبیدهای غشا و سایر اجزای سلولی می شود (Fu & Huang, 2001). گیاهان از مکانیسم های آنتی اکسیدانی آنزیمی و غیر آنزیمی برای مقابله با تنش آنتی اکسیدانی ناشی از رادیکال های فعال اکسیژن استفاده می کنند. کاروتنوئیدها ترکیبات آنتی اکسیدانی آگریز و غیر آنزیمی هستند (AL-Aghabary et al., 2004). از طرف دیگر، استفاده از کود نیتروژن به طور معنی داری باعث افزایش کلروفیل ها و کاروتنوئید شد که دلیل آن را می توان همبستگی مثبت نیتروژن با کلروفیل دانست (Nawab & Anjum, 2017). افزایش نیتروژن در گیاه توأم با افزایش غلظت کلروفیل و نیتروژن برگ بوده و همچنین افزایش نیتروژن باعث بهبود رنگ گیاه می شود،

همچنین کمترین میزان این صفت در خوشه های مختلف با مقادیر ۲/۳۰، ۲/۲۰، ۲/۶۰ و ۱/۹۰ میلی گرم در گرم وزن تر به ترتیب در خوشه پنجم تا هشتم در تیمار آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون کود نیتروژن حاصل شد (جدول ۱۰). از سوی دیگر، برهم کنش سال و کود نیتروژن بر میزان کاروتنوئید نشان داد در سطوح نیتروژن صفر، ۷۵ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار، سال های مختلف تفاوت معنی داری بر روی صفت کاروتنوئید نداشت ولی در سطح نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار، سال اول نسبت به سال دوم به میزان ۱۰ درصد کاروتنوئید بیشتری داشت (شکل ۳).

خشکی همچنین منجر به زوال غشاهای تیلاکوئید می شود که باعث آسیب قابل توجهی به رنگدانه های فتوسنتزی می شود که جذب انرژی (کلروفیل) را کنترل می کند و انرژی اضافی (کاروتنوئیدها) را از بین می برند (Tamburino et al., 2017; Sivakumar et al., 2018; Raja et al., 2020). با این حال، در اکثر موارد، کاروتنوئیدها نسبت به کلروفیل کمتر به تنش خشکی حساس هستند که این موضوع در چندین محصول نشان داده شده است (Salehi-Lisar et al., 2012). در گونه های مختلف گیاهی، خشکی باعث تغییر در محتوای کلروفیل a، نسبت کلروفیل a/b و محتوای کاروتنوئید می شود (Wang et al., 2009). به گفته وانگ و همکاران (Farooq et al., 2016)، رنگدانه های فتوسنتزی در طول تنش خشکی کاهش می یابد و در نتیجه بر فتوسنتز تأثیر می گذارد. همچنین نشان داده شد که

سال، کودهای نیتروژن و آبیاری رفتار متفاوتی داشتند ولی بیشترین میزان این صفت در تیمار آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن در سال دوم آزمایش (۲۶۰ عدد) بدست آمد که تفاوت معنی‌داری با سال اول نداشت. از سوی دیگر، این تیمار نسبت به بیشترین تعداد میوه در آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی، به میزان ۱۱ درصد میوه بیشتری تولید کرد. همچنین، کمترین میزان این صفت با ۶۲ درصد کاهش نسبت به تیمار آبیاری به میزان ۱۲۵ درصد نیاز آبی و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن، در تیمار آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون کود در سال دوم (۱۰۰ عدد) حاصل که تفاوت معنی‌داری با سال اول نداشت (شکل ۴).

به عبارتی سبزی را در گیاه تشدید می‌کند (Nawab & Anjum, 2017). نتایج تحقیقات تعداد زیادی از پژوهشگران نشان داده است که مقدار کلروفیل برگ با غلظت نیتروژن، فعالیت آنزیم ریبولوز بی‌فسفات کربوکسیلاز و ظرفیت فتوسنتزی برگ همبستگی بالایی دارد (Luo et al., 2021; Wang et al., 2021; Li et al., 2023).

عملکرد و اجزای عملکرد

تجزیه واریانس صفات نشان داد اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه آبیاری × کود نیتروژن و سه‌گانه سال × آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر تعداد میوه در متر مربع معنی‌دار بود (جدول ۱۱). مقایسه میانگین صفت تعداد میوه در متر مربع نشان داد در هر دو

جدول ۸- تجزیه واریانس اثر آبیاری و کود نیتروژن بر محتوی کاروتنوئید برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در دو سال (۱۴۰۱-۰۲ و ۱۴۰۰-۰۱)
Table 8- ANOVA for the effect of irrigation and nitrogen fertilizer on the carotenoid content of tomato cv. Newton leaf in two years (2021-22 and 2022-23)

منابع تغییر Source of variation	درجه آزادی d.f	میانگین مربعات Mean squares			
		پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
سال Year (Y)	1	0.245 ^{ns}	0.211 ^{ns}	0.031 ^{ns}	0.080 ^{ns}
خطا Error (year)	4	0.260	0.275	0.275	0.353
آبیاری Irrigation (I)	2	18.2 ^{**}	16.9 ^{**}	14.0 ^{**}	22.2 ^{**}
Y × I	2	0.009 ^{**}	0.204 ^{**}	0.159 ^{**}	0.009 ^{**}
خطا Error I (y)	8	0.001	0.001	0.001	0.001
کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)	3	9.83 ^{**}	12.4 ^{**}	9.53 ^{**}	13.5 ^{**}
I × N	6	0.702 ^{**}	0.719 ^{**}	0.832 ^{**}	0.750 ^{**}
Y × N	3	0.108 ^{ns}	0.145 ^{ns}	0.355 ^{ns}	0.290 [*]
Y × I × N	6	0.112 ^{ns}	0.192 ^{ns}	0.067 ^{ns}	0.099 ^{ns}
خطای کل Total error	36	0.164	0.163	0.163	0.092
ضریب تغییرات C.V (%)		9.75	9.89	9.71	7.44

ns, *, **: به ترتیب عدم معنی‌داری، و معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد
ns, *, **: non-significant, and significant at 5% and 1% of probability levels, respectively.

جدول ۹- برهم‌کنش سال × آبیاری بر محتوی کاروتنوئید برگ گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه‌های مختلف
Table 9- The interaction effect of year × irrigation on the carotenoid content of tomato cv. Newton leaf in different clusters

سال Year	آبیاری (% نیاز آبی) Irrigation (water requirement, %)	پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
2021-22	75	3.25 ^e	3.20 ^e	3.23 ^f	2.98 ^e
	100	4.50 ^c	4.45 ^d	4.48 ^c	4.55 ^c
	125	4.90 ^a	4.75 ^a	4.83 ^a	4.78 ^a
2022-23	75	3.10 ^f	3.03 ^f	3.35 ^e	2.95 ^f
	100	4.43 ^d	4.55 ^b	4.43 ^d	4.48 ^d
	125	4.78 ^b	4.50 ^c	4.63 ^b	4.68 ^b

میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with common letters are not significantly different based on Duncan's multiple range test at the 5% of probability level.

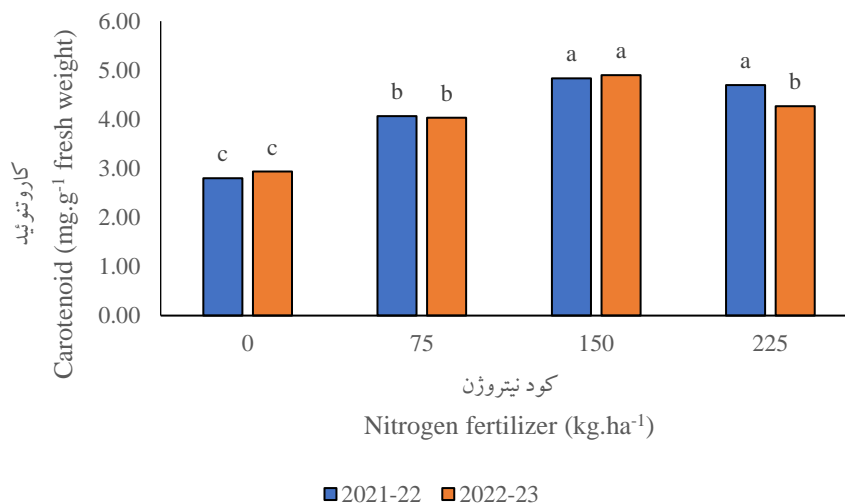
جدول ۱۰- برهم کنش آبیاری × کود نیتروژن بر میزان کاروتنوئید برگ گوجه فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه‌های مختلف

Table 10- The interaction effect of irrigation × nitrogen fertilizer on the carotenoid content of tomato cv. Newton leaf in different clusters

آبیاری (% نیاز آبی) Irrigation (water requirement, %)	نیتروژن Nitrogen fertilizer (kg.h ⁻¹)	پنجمین کلاستر 5 th Cluster	ششمین کلاستر 6 th Cluster	هفتمین کلاستر 7 th Cluster	هشتمین کلاستر 8 th Cluster
75	0	2.30 ^g	2.20 ^e	2.60 ^e	1.90 ^f
	75	3.30 ^f	3.50 ^c	3.20 ^d	2.90 ^e
	150	4.20 ^{de}	3.80 ^c	4.25 ^c	4.20 ^c
	225	2.90 ^f	2.95 ^d	3.10 ^d	2.85 ^e
100	0	3.30 ^f	3.00 ^d	3.45 ^d	3.20 ^{de}
	75	4.50 ^{cd}	4.50 ^b	4.75 ^b	4.50 ^{bc}
	150	5.05 ^{ab}	5.30 ^a	4.90 ^{ab}	5.15 ^a
	225	5.00 ^{ab}	5.20 ^a	4.70 ^b	5.20 ^a
125	0	3.80 ^e	3.40 ^{cd}	3.30 ^d	3.50 ^d
	75	4.75 ^{bc}	4.85 ^{ab}	4.95 ^{ab}	4.75 ^b
	150	5.35 ^a	5.10 ^a	5.30 ^a	5.25 ^a
	225	5.45 ^a	5.15 ^a	5.35 ^a	5.40 ^a

میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with common letters are not significantly different based on Duncan's multiple range test at the 5% of probability level.

شکل ۳- برهم کنش سال × کود نیتروژن بر محتوی کاروتنوئید برگ گوجه فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه هشتم

Figure 3- The interaction effect of year × nitrogen fertilizer on the carotenoids content of tomato cv. Newton fruit in 8th cluster (DMRT, $p \leq 0.05$)

در هکتار کود نیتروژن در سال اول آزمایش (۲۵۴ گرم) بدست آمد که با سال دوم تفاوت معنی‌داری نداشت. از سوی دیگر، این تیمار نسبت به تیمار کودی ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن و آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی برای سال اول تفاوت معنی‌داری نداشت ولی برای سال دوم به میزان ۱۱ درصد بیشتر بود. همچنین، کمترین میزان این صفت در آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون کود در سال اول (۹۸ گرم) حاصل شد که با تیمار سال دوم تفاوت معنی‌داری نداشت (شکل ۵).

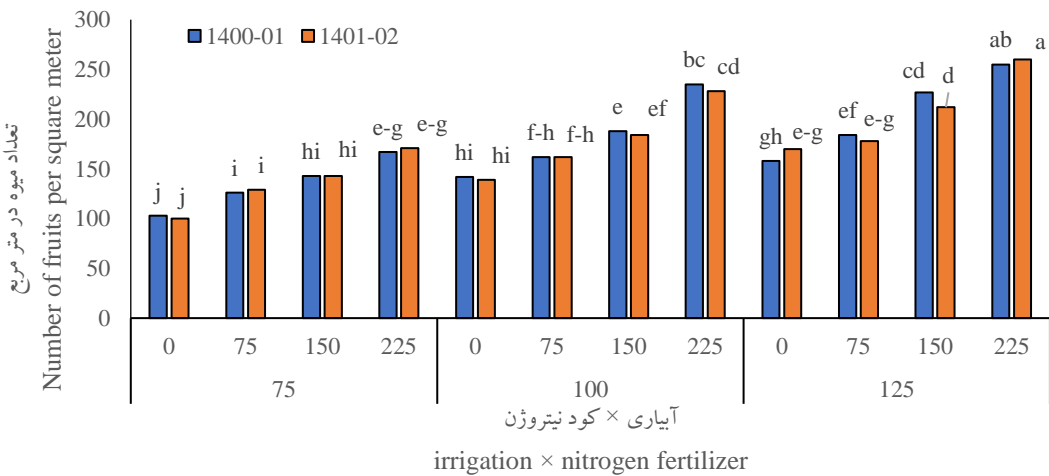
با توجه به تجزیه واریانس صفات، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم کنش دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) و دوگانه سال × نیتروژن ($p \leq 0.05$) و برهم کنش سه‌گانه سال × آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر وزن تک میوه معنی‌دار بود (جدول ۱۱). مقایسه میانگین صفات نشان داد در هر دو سال، کودهای نیتروژن و آبیاری رفتار متفاوتی نسبت به وزن تک میوه داشتند ولی بیشترین میزان این صفت در تیمار آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و ۲۲۵ کیلوگرم

جدول ۱۱- تجزیه واریانس صفات مختلف گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' تحت تأثیر تیمارهای مختلف

Table 11- Analysis of variance of different tomato traits under the influence of different treatments

منابع تغییر Source of variation	درجه آزادی d.f	میانگین مربعات (Mean of squares)			
		تعداد میوه در متر مربع Number of fruits per square meter	وزن تک میوه Weight of single fruit	عملکرد میوه Fruit yield	کارایی مصرف آب Water Use Efficiency
سال Year (Y)	1	24.5 ^{ns}	18.0 ^{ns}	1.15 ^{ns}	48.3 ^{ns}
خطا Error (year)	4	41.4	111	12.8	309
آبیاری Irrigation (I)	2	30352 ^{**}	32573 ^{**}	3652 ^{**}	29668 ^{**}
Y × I	2	30.5 ^{ns}	91.1 ^{ns}	0.693 ^{ns}	14.0 ^{ns}
خطا Error I (y)	8	68.6	82.1	8.22	179
کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)	3	4957 ^{**}	28317 ^{**}	3392 ^{**}	67955 ^{**}
I × N	6	8698 ^{**}	1429 ^{**}	252 ^{**}	1620 ^{**}
Y × N	3	121 ^{ns}	195 [*]	14.3 ^{ns}	173 ^{ns}
Y × I × N	6	1077 ^{**}	228 ^{**}	11.5 ^{ns}	280 ^{ns}
خطای کل Total error	36	156	63.4	9.40	238
ضریب تغییرات C.V (%)		7.20	4.74	9.84	10.8

ns, *, **: non-significant, significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

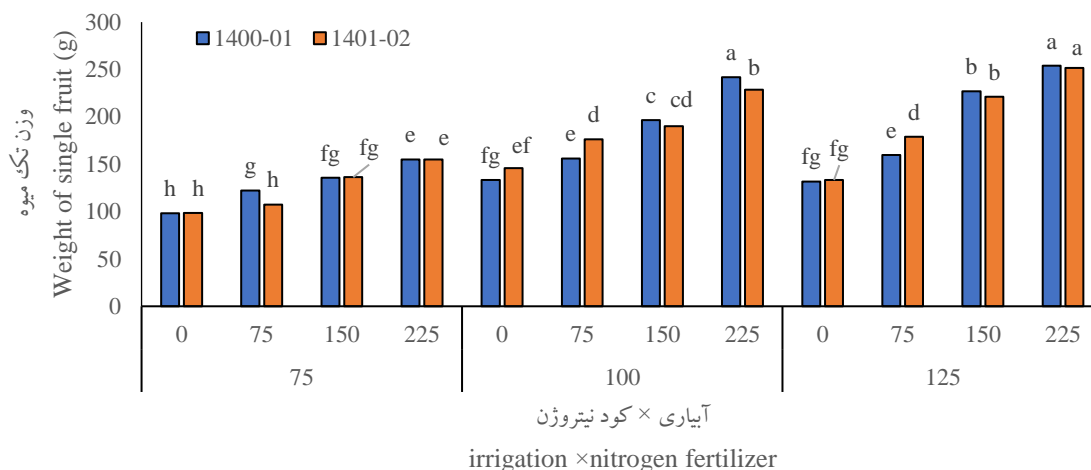

شکل ۴- برهم‌کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر تعداد میوه در متر مربع گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن'

Figure 4- The triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the number of fruits per square meter in tomato cv. Newton (DMRT, $p \leq 0.05$)

هکتار (۶۵/۱ کیلوگرم در متر مربع) بدست آمد. هرچند، در تیمار شاهد بدون کود آبیاری ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیاز آبی تفاوت معنی‌داری در عملکرد نداشتند ولی کمترین میزان این صفت در تیمار شاهد بدون کود و آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی (۱۰ کیلوگرم در متر مربع) بدست آمد که تفاوت بیشترین و کمترین میزان این صفت برای تیمارهای مختلف بیش از ۵/۵ برابر است (شکل ۴).

تجزیه واریانس صفات نشان داد اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر عملکرد گوجه‌فرنگی معنی‌دار بود (جدول ۱۱). مقایسه میانگین صفات نشان داد در تمام تیمارهای کودی، با افزایش میزان آبیاری از ۷۵ درصد نیاز آبی به ۱۲۵ درصد نیاز آبی، میزان عملکرد افزایش یافت. بیشترین میزان عملکرد در آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در

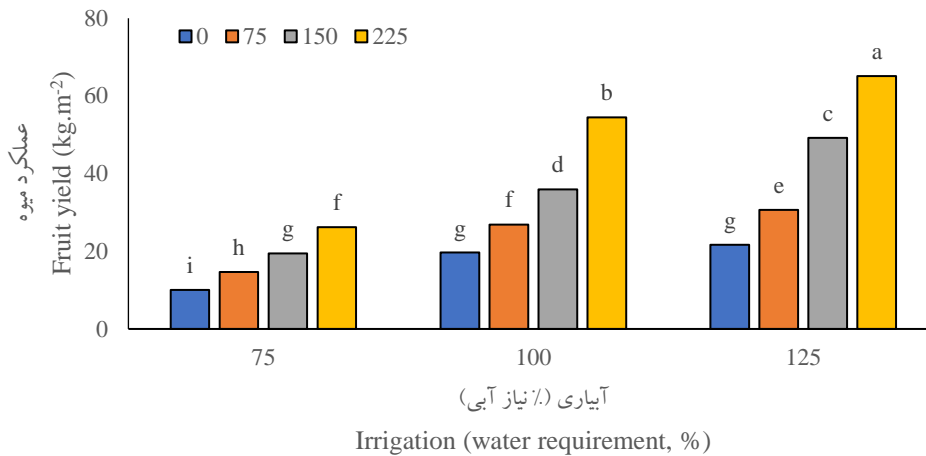
شکل ۵- برهم کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر وزن تک میوه گوجه فرنگی رقم نیوتن
 Figure 5- The triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the weight of single fruit of tomato cv. Newton (DMRT, $p \leq 0.05$)

در نتیجه تأثیر بر وزن خشک گیاه، خشکی بر بهره‌وری محصول تأثیر می‌گذارد و ۵۰ تا ۷۰ درصد عملکرد محصول را در سراسر جهان کاهش می‌دهد (Sivakumar & Srividhya, 2016). مراحل گلدهی و رشد میوه حساس‌ترین به کمبود آب در گوجه فرنگی است (Khapte et al., 2019). کم آبیاری بر تعداد گل تأثیر می‌گذارد، که در نتیجه منجر به تولید میوه‌های کمتر و یا میوه‌هایی با اندازه کاهش یافته و در نهایت عملکرد کمتر قابل فروش می‌شود (Machado et al., 2021). چن و همکاران (Chen et al., 2013) نشان داد که کاهش عرضه آبیاری (یک سوم یا دو سوم آبیاری کامل) در مرحله گیاهچه تأثیر منفی و معنی‌داری بر عملکرد و کیفیت گوجه فرنگی ندارد که نشان می‌دهد می‌توان به صرفه‌جویی در مصرف آب در سطح گیاهچه در مرحله نشاء دست یافت. به‌طور مشابه، سیواکومار و سریویدیا (Sivakumar & Srividhya, 2016) مشاهده کردند که تنش خشکی متوسط می‌تواند به‌عنوان یک عامل مثبت دیده شود زیرا شروع گلدهی را تسریع می‌کند. با این وجود، هائو و همکاران (Hao et al., 2019) به این نتیجه رسیدند که در مقایسه با مراحل نشاء و گلدهی، اعمال تنش خشکی ملایم در حین رشد میوه به‌عنوان بهترین دوره برای ارائه کیفیت و عملکرد رضایت بخش میوه با حفظ منابع آب در نظر گرفته شد. در طرف مقابل، رسیدن میوه مرحله بسیار حساسی بود و هرگونه توزیع ناهمگن آبیاری، حتی اگر موقتی باشد، ممکن است باعث اختلالات فیزیولوژیکی مانند ترک خوردن میوه (Machado et al., 2021) و پوسیدگی انتهایی شکوفه (BER) شود. مورد دوم یک اختلال فیزیولوژیکی مکرر است که به دلیل ظرفیت محدود گیاهان گوجه فرنگی برای انتقال درونی کلسیم به سمت میوه‌ها در شرایط خشکی ایجاد می‌شود (Millones-

Chaname et al., 2019). همچنین، وزن میوه تازه یک ویژگی کیفی مهم گوجه‌فرنگی است که وابسته به رقم است و همچنین به شدت تحت تأثیر خشکی قرار می‌گیرد (Wang et al., 2011). مادرید و همکاران (Madrid et al., 2009) نشان داد که نیاز میوه گوجه‌فرنگی برای جذب فتوسنتز و آب در مرحله بلوغ میوه به شدت افزایش می‌یابد که مصرف کل آب را به شدت افزایش می‌دهد. اگر آبیاری کاهش یابد، سرعت جذب آب کمتر از تعرق محصول خواهد بود، که باعث کمبود آب داخلی می‌شود که بر فتوسنتز تأثیر می‌گذارد و در نتیجه کاهش سطح برگ، اندازه سلول و حجم بین سلولی را به همراه دارد. بنابراین، تجمع آب میوه و در نتیجه وزن میوه کاهش می‌یابد (Madrid et al., 2009). همچنین، عملکرد محصول و کیفیت میوه ارتباط نزدیکی با در دسترس بودن نیتروژن دارد. چندین مطالعه گزارش کرده‌اند که عملکرد میوه توسط طیف وسیعی از نرخ‌های کود نیتروژن، از حدود ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تا ۶۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار مورد مطالعه قرار گرفته است (Fatima et al., 2012). این تفاوت‌ها به مرحله رشد، رقم، منبع نیتروژن و شرایط محیطی بستگی دارد (Elia & Conversa, 2012). استفاده بیش از حد نیتروژن همچنین می‌تواند منجر به انتقال مجدد نیتروژن از اندام‌های تولید مثل به برگ‌ها شود و به نفع رشد رویشی به ضرر رشد میوه باشد و در نتیجه عملکرد کمتری داشته باشد (Hernandez et al., 2020). الیا و کانورسا (Elia & Conversa, 2012) نشان دادند که افزایش کود نیتروژن از صفر به ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار باعث افزایش عملکرد میوه ۲۸/۱ درصد شد در حالی که از صفر تا ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار فقط ۲۳/۳ درصد افزایش یافت. به‌طور مشابه، دو و همکاران (Du et al.,

افزایش داد، که تقویت کرد که کوددهی بیش از حد نیتروژن می‌تواند اثرات مضر بر عملکرد گوجه فرنگی داشته باشد.

به این نتیجه رسیدند که ۲۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، عملکرد را ۴/۸ درصد در مقایسه با کود ۳۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار

شکل ۶- برهم‌کنش آبیاری × کود نیتروژن بر عملکرد میوه گوجه فرنگی رقم 'نیوتن'

Figure 6- The interaction effect of irrigation × nitrogen fertilizer on the yield of tomato cv. Newton (DMRT, $p \leq 0.05$)

آبی گیاه را بر کارایی مصرف آب گوجه‌فرنگی بررسی کردند. نتایج آنها نشان داد که بیشترین کارایی مصرف آب گیاه گوجه‌فرنگی در تیمار ۸۵ درصد نیاز آبی گیاه حاصل شد. همچنین، گزارش شده است استفاده از کودهای مختلف ضمن بهبود شاخص‌های رشد رویشی و عملکرد گیاه، منجر به بهبود روابط آبی در گیاه نیز شده است (Ghorbani *et al.*, 2023). برخی از عناصر غذایی مانند نیتروژن و پتاسیم با تأثیر بر روابط آبی گیاه و بر کارایی مصرف آب مؤثرند. در همین زمینه کومادا و گابریل (Quemada & Gabriel, 2016) عنوان کردند با افزایش میزان نیتروژن مصرفی، کارایی مصرف آب افزایش یافت.

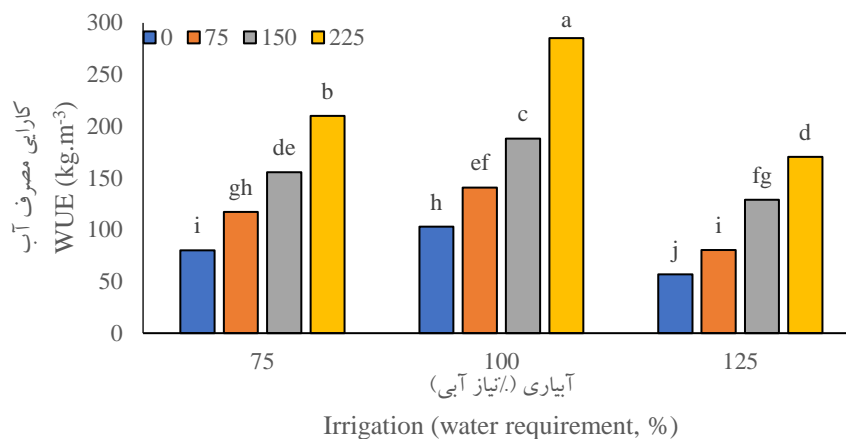
محتوای نیترات میوه

نتایج تجزیه واریانس صفات نشان داد در خوشه ششم و هشتم، اثر اصلی آبیاری و برهم‌کنش سال × آبیاری و برهم‌کنش سه‌گانه سال × آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) و در خوشه هفتم اثر اصلی آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) و برهم‌کنش دوگانه سال × آبیاری و برهم‌کنش آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.05$)، دوگانه سال × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) و برهم‌کنش سه‌گانه سال × آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.05$) بر تجمع نیترات گوجه‌فرنگی معنی‌دار بود (جدول ۱۲). در خوشه ششم (۶/۱۲ میلی‌گرم در کیلوگرم) و هفتم (۶/۲۹ میلی‌گرم در کیلوگرم) بیشترین میزان این صفت در تیمار آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی و کود مصرفی ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار در سال اول بود.

کارایی مصرف آب

با توجه به نتایج تجزیه واریانس صفات، اثرات اصلی آبیاری و کود نیتروژن و برهم‌کنش دوگانه آبیاری × کود نیتروژن ($p \leq 0.01$) بر کارایی مصرف آب گوجه‌فرنگی معنی‌دار بود (جدول ۱۱). مقایسه میانگین صفات نشان داد در تمام تیمارهای کودی، بیشترین میزان این صفت در آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی به‌دست آمد و بعد از آن آبیاری ۷۵ درصد نیاز آبی در رتبه دوم قرار گرفت. همچنین در تمام تیمارهای کودی، کمترین میزان کارایی مصرف آب در تیمار ۱۲۵ درصد نیاز آبی مشاهده گردید. بیشترین میزان کارایی مصرف آب در آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار (۲۸۵ کیلوگرم در متر مکعب) بدست آمد. کمترین میزان این صفت در تیمار شاهد بدون کود و آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی (۵۷ کیلوگرم در متر مکعب) بدست آمد (شکل ۷).

شاهین و همکاران (Shahien *et al.*, 2012) در آزمایشی افزایش کارایی مصرف آب را با افزایش حجم آبیاری در گوجه فرنگی تا حد ظرفیت زراعی به‌دلیل افزایش بیشتر صورت کسر (یعنی عملکرد میوه) در قیاس با مخرج کسر (یعنی آب مصرفی) گزارش کردند. در این آزمایش نیز تیمارهایی که سبب افزایش عملکرد میوه شدند در نهایت منجر به حصول بیشترین کارایی مصرف آب در گیاه گوجه‌فرنگی گردیدند، اما افزایش بیشتر ظرفیت زراعی با توجه به افزایش عدد مخرج کسر، باعث کاهش کارایی مصرف آب شد. هوشمند و همکاران (Hooshmand *et al.*, 2019) اثر دو سطح آبیاری ۸۵ و ۷۰ درصد نیاز

شکل ۷- برهم کنش آبیاری × کود نیتروژن بر کارایی مصرف آب گوجه فرنگی رقم 'نیوتن'
Figure 7- The interaction effect of irrigation × nitrogen fertilizer on the WUE of tomato cv. Newton (DMRT, $p \leq 0.05$)

بود (شکل ۸ و ۹). در خوشه هشتم، برعکس خوشه ششم و هفتم، بیشترین میزان تجمع نیترات در آبیاری ۱۰۰ درصد نیاز آبی و کود نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار (۶/۴۳ میلی گرم در کیلوگرم) در سال اول بدست آمد و کمترین میزان تجمع نیترات که در تیمار آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون نیتروژن بدست آمد که به ترتیب حدود ۲۲ و ۲۳ درصد کمتر از حداکثر میزان این صفت در خوشه ششم و هفتم (شکل ۱۰).

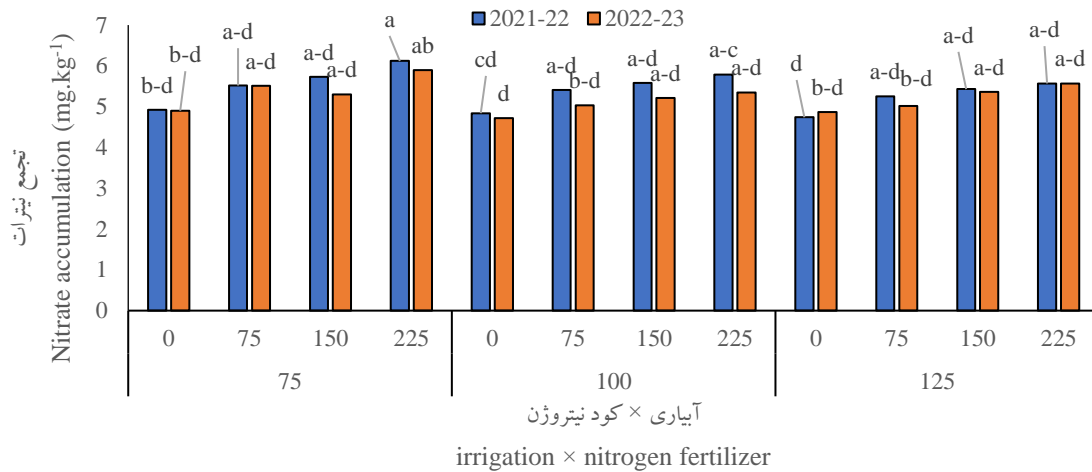
با افزایش مقدار آبیاری و همچنین کاهش مصرف کود نیتروژن این میزان کاهش یافت به طوری که کمترین میزان تجمع نیترات برای خوشه ششم در سال اول (۴/۷۴ میلی گرم در کیلوگرم) و خوشه هفتم در سال دوم (۴/۸۴ میلی گرم در کیلوگرم) و برهم کنش آبیاری ۱۲۵ درصد نیاز آبی و شاهد بدون نیتروژن بدست آمد که به ترتیب حدود ۲۲ و ۲۳ درصد کمتر از حداکثر میزان این صفت در خوشه ششم و هفتم

جدول ۱۲- تجزیه واریانس اثر آبیاری و کود نیتروژن بر محتوای نیترات در میوه گوجه فرنگی رقم 'نیوتن' در دو سال (۱۴۰۱-۰۲ و ۱۴۰۰-۰۱)
Table 12- ANOVA for the effect of irrigation and nitrogen fertilizer on the nitrate accumulation in the tomato cv. Newton fruit

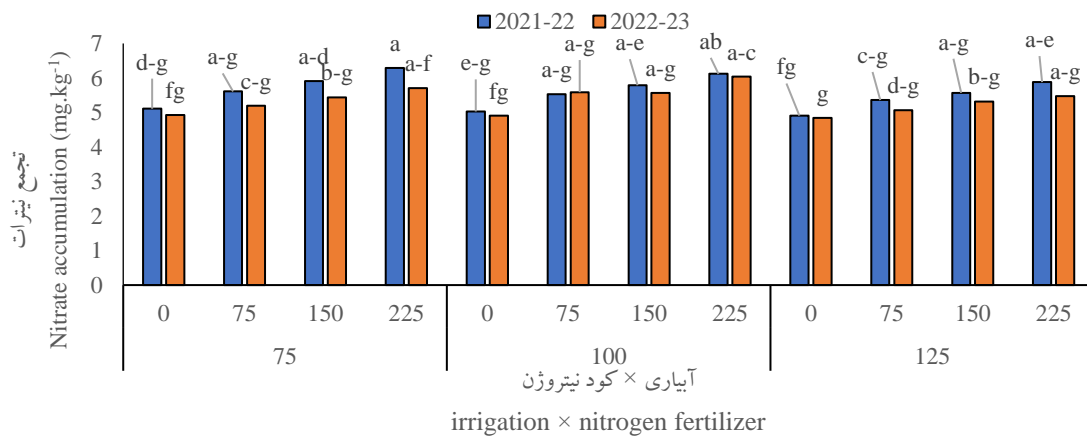
منابع تغییر Source of variation	درجه آزادی d.f	میانگین مربعات Mean squares		
		6 th Cluster	7 th Cluster	8 th Cluster
سال Year (Y)	1	0.583 ^{ns}	1.14 ^{ns}	1.34 ^{ns}
خطا Error (year)	4	0.686	1.22	0.548
آبیاری Irrigation (I)	2	0.516 ^{**}	0.499 ^{**}	0.531 ^{**}
Y × I	2	0.122 ^{**}	0.154 ^{**}	0.169 ^{**}
خطا Error I (y)	8	0.001	0.001	0.001
کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (N)	3	0.133 ^{ns}	0.250 ^{ns}	0.313 ^{ns}
I × N	6	0.467 ^{ns}	0.476 [*]	0.289 ^{ns}
Y × N	3	0.089 ^{ns}	0.898 ^{**}	0.089 ^{ns}
Y × I × N	6	0.769 ^{**}	0.496 [*]	1.07 ^{**}
خطای کل Total error	36	0.272	0.185	0.388
ضریب تغییرات C.V (%)		9.80	7.87	11.10

ns, *, **: به ترتیب عدم معنی داری، و معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد
 ns, *, **: non-significant, and significant at 5% and 1% of probability levels, respectively.

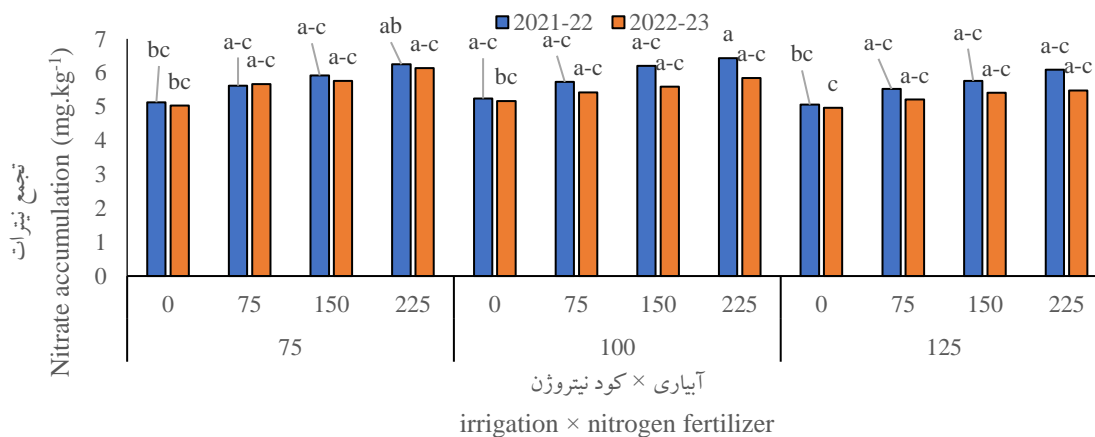

شکل ۸- برهم‌کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر تجمع نیترات میوه گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه ششم
 Figure 8- The triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the nitrate accumulation of tomato fruit cv. Newton in 6th Cluster (DMRT, $p \leq 0.05$)

شکل ۹- برهم‌کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر تجمع نیترات میوه گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه هفتم
 Figure 9- The triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the nitrate accumulation of tomato cv. Newton fruit in 7th cluster (DMRT, $p \leq 0.05$)

شکل ۱۰- برهم‌کنش سال × آبیاری × کود نیتروژن بر تجمع نیترات در میوه گوجه‌فرنگی رقم 'نیوتن' در خوشه هشتم
 Figure 10- the triple effect of year × irrigation × nitrogen fertilizer on the nitrate accumulation of tomato cv. Newton fruit in 8th cluster (DMRT, $p \leq 0.05$)

تجمع نیترات گیاهی رابطه مستقیمی وجود دارد و مهم‌ترین عامل محیطی مؤثر بر تجمع نیترات مقدار یون نیترات قابل دسترس می‌باشد (Shariatpanahi et al., 2021).

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی، نتایج نشان داد هر چند مصرف زیاد کود نیتروژن باعث افزایش تجمع نیترات در تیمارهای مختلف آبی شد ولی در تیمارهای آبیاری به میزان ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیاز آبی علاوه بر افزایش خصوصیات عملکردی، میزان تجمع نیترات در گوجه‌فرنگی کاهش یافت. همچنین، تفاوت عملکرد میوه در آبیاری ۱۲۵ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی محسوس نبود ولی با مصرف کمتر آب، مقدار تولید بهینه و کارایی مصرف آب بهبود یافت. با توجه به نتایج این آزمایش، بهترین تیمار مورد توصیه در شرایط گلخانه‌ای، آبیاری به میزان ۱۰۰ درصد نیاز آبی و مصرف ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن می‌باشد.

شیا و همکاران (Xia et al., 2020) بیان داشتند بیش‌ترین غلظت نیترات غده‌های سیب‌زمینی از تیمارهایی که فقط ۵۰ درصد نیاز آبی آن‌ها تأمین شد و تیماری که ۲۵ درصد بیش‌تر از نیاز واقعی آبیاری شد، به‌دست می‌آمد. این محققان بیان داشتند در اثر هر عامل یا محدودیتی که متابولیسم گیاه تحت اثر منفی قرار گیرد، نیتروژن موجود در گیاه نمی‌تواند به اشکال دیگر تبدیل شود بنابراین به‌صورت نیتروژن مضر (نیترات) در میوه تجمع می‌یابد (Xia et al., 2020). همچنین بررسی محتوای نیترات میوه گوجه‌فرنگی نشان داد که این صفت بسیار متأثر از تیمارهای کود نیتروژنی است به‌طوری‌که با افزایش مصرف نیتروژن در خاک میزان نیترات به‌طور معنی‌دار افزایش یافت. جلینی و همکاران (Joleini et al., 2021) گزارش کردند با افزایش میزان کود اوره مصرفی در مزارع سیب‌زمینی، میزان نیترات تجمع یافته در غده‌ها به شدت افزایش می‌یابد به‌طوری‌که در مزارعی که میانگین مصرف اوره در آنها ۳۵۰ و ۶۰۰ کیلوگرم در هکتار بوده، میزان نیترات غده‌ها به ترتیب ۸ و ۱۱۶ میلی‌گرم بر کیلوگرم ماده خشک، محاسبه شده است. همچنین، محققان بیان داشتند بین غلظت نیترات در محیط و مقدار

References

1. AL-Aghabary, K., Zhujun, Z., & Qinhu, S. (2004). Influence of silicon supply on chlorophyll content, chlorophyll fluorescence, and antioxidative enzyme activities in tomato plants under salt stress. *Journal of Plant Nutrition*, 27, 2101–2115. <https://doi.org/10.1081/PLN-200034641>
2. Amini, Z., & Haddad, R. (2013). The role of photosynthetic pigments and antioxidant enzymes against oxidative stress. *Journal of Cell and Molecular Research*, 26(3), 251–265. (In Persian with English abstract).
3. Amiri, M.J., Abedi-Koupai, J., & Eslamian, S.S. (2011). Evaluation of the performance of evaporation pans in greenhouse environment. *Journal of Soil and Plant Interactions*, 2(1), 63-73. (In Persian with English abstract).
4. Arnon, A.N. (1967). Method of extraction of chlorophyll in the plants. *Agronomy Journal*, 23, 112-121.
5. Ayala-Zavala, J.F., Wang, S.H.Y., & Gonzalez-Aguilar, G.A. (2007). High oxygen treatment increases antioxidant capacity and postharvest life of strawberry fruit. *Food Technology and Biotechnology*, 45(2), 166-173.
6. Bian, Z., Wang, Y., Zhang, X., Li, T., Grundy, S., Yang, Q., & Cheng R. (2020). A review of environment effects on nitrate accumulation in leafy vegetables grown in controlled environments. *Foods*, 9(6), 732. <https://doi.org/10.3390/foods9060732>
7. Chen, J., Kang, S., Du, T., Qiu, R., Guo, P., & Chen, R. (2013). Quantitative response of greenhouse tomato yield and quality to water deficit at different growth stages. *Agricultural Water Management*, 129, 152-162. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2013.07.011>
8. Cui, J., Shao, G., Lu, J., Keabetswe, L., & Hoogenboom, G. (2020). Yield, quality and drought sensitivity of tomato to water deficit during different growth stages. *Scientia Agricola*, 77(2), e20180390. <https://doi.org/10.1590/1678-992x-2018-0390>
9. Dalal, V., & Tripathy, B.C. (2012). Modulation of chlorophyll iosynthesis by water stress in rice seedlings during chloroplast biogenesis. *Plant, Cell & Environment*, 35, 1685–1703. <https://doi.org/10.1111/j.1365-3040.2012.02520.x>
10. Du, Y., Cao, H., Liu, S., Gu, X., & Cao, Y. (2017). Response of yield, quality, water and nitrogen use efficiency of tomato to different levels of water and nitrogen under drip irrigation in Northwestern China. *Journal of Integrative Agriculture*, 16(5), 1153-1161. [https://doi.org/10.1016/s2095-3119\(16\)61371-0](https://doi.org/10.1016/s2095-3119(16)61371-0)
11. Duan, Y., Yang, H., Wei, Z., Yang, H., Fan, S., Wu, W., Lyu, L., & Li, W. (2023). Effects of different nitrogen forms on blackberry fruit quality. *Foods*, 12, 2318. <https://doi.org/10.3390/foods12122318>
12. Elia, A., & Conversa, G. (2012). Agronomic and physiological responses of a tomato crop to nitrogen input. *European Journal of Agronomy*, 40, 6474. <https://doi.org/10.1016/j.eja.2012.02.001>

13. FAO, (2015). Climate change and food systems: Global assessments and implications for food security and trade. Available from: <http://www.fao.org/3/a-i4332e.pdf> (accessed 20.09.2020.).
14. FAO, (2020). Statistical database: Production statistics. Available online: Available from: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/QC/visualize> (accessed 20.09.2020.).
15. Farooq, M.A., Wahid, N., Kobayashi, D., & Basra, S.M.A. (2009). Plant drought stress effects, mechanisms and management. *Sustainable Agriculture*, 153-188. https://doi.org/10.1007/978-90-481-2666-8_12
16. Farzamnia, M., Miranzadeh, M., & Jahadakbar, M.R. (2015). Irrigation scheduling for greenhouse tomato production using class A pan evaporation. *Journal of Soil and Plant Interactions Isfahan University of Technology*, 6(1): 15-29. (In Persian)
17. Fatima, T., Teasdale, J.R., Bunce, J., & Mattoo, A.K. (2012). Tomato response to legume cover crop and nitrogen: differing enhancement patterns of fruit yield, photosynthesis and gene expression. *Functional Plant Biology*, 39(3), 246. <https://doi.org/10.1071/fp11240>
18. Fu, J., & Huang, B. (2001). Involvement of antioxidants and lipid peroxidation in the adaptation of two cool-season grasses to localized drought stress. *Environmental and Experimental Botany*, 45, 105–114. [https://doi.org/10.1016/S0098-8472\(00\)00084-8](https://doi.org/10.1016/S0098-8472(00)00084-8)
19. Gatta, G., Libutti, A., Gagliardi, A., Beneduce, L., Brusetti, L., Borruso, L., Disciglio, G., & Tarantino E. (2015). Treated agro-industrial wastewater irrigation of tomato crop: Effects on qualitative/quantitative characteristics of production and microbiological properties of the soil. *Agricultural Water Management*, 149, 33-43. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2014.10.016>
20. Ghorbani, M., Kiani, Sh., Moharrery, A., & Fallah, S. (2023). The effect of ionic composition of the nutrient solutions on growth, macronutrients concentration and yield of two fodder maize (*Zea mays* L.) cultivars in soilless culture. *Journal of Soil and Plant Interactions*, 14(1), 31-51. (In Persian)
21. Ghosh, U.K., Islam, M.N., Siddiqui, M.N., & Khan, M.A.R. (2021). Understanding the roles of osmolytes for acclimatizing plants to changing environment: a review of potential mechanism. *Plant Signaling & Behavior*, 16(8), 1913306. <https://doi.org/10.1080/15592324.2021.1913306>
22. Hajiboland, R., Radpur, E., & Pasbani, B. (2015). Influence of phosphorus deficiency on drought stress tolerance in two tomato (*Solanum lycopersum* L.) cultivars. *Journal of Plant Research (Iranian Journal of Biology)*, 27(5), 788-803. (In Persian)
23. Hao, S.X., Cao, H.X., Wang, H.B., & Pan, X.Y. (2019). Effects of water stress at different growth stages on comprehensive fruit quality and yield in different bunches of tomatoes in greenhouses. *International Journal of Agricultural and Biological Engineering*, 12(3), 6776. <https://doi.org/10.25165/j.ijabe.20191203.4468>
24. Hernandez-Espinoza, L.H., & Barrios-Masias, F.H. (2020). Physiological and anatomical changes in tomato roots in response to low water stress. *Scientia Horticulturae*, 265, 109208. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2020.109208>
25. Heuvelink, E., Okello, R.C.O., Peet, M., Giovannoni, J.J., & Dorais, M. (2020). Tomato. In: Wien, H. C., Stützel, H. (Eds.), *The Physiology of Vegetable Crops*. CABI, United Kingdom, p. 512.
26. Hooshmand, M., Boroumand, S., Albaji, M., & Alamzadeh Ansari, N. (2019). Effect of different management methods of low-irrigation on yield, yield components and water use efficiency of tomato in hydroponic culture. *Iranian Journal of Water Researches*, 13(3), 78–91. (In Persian)
27. Iranian Ministry of Agriculture, (2023). Statistics of agricultural products in 2017–2018. <http://www.maj.ir> Accessed 2 April 2023.
28. Joleini, M., Karimi, M., Zolfagharan, A., & Fazeli Kakhki, S.F. (2021). Investigation on soil nitrate pollution and nitrate accumulation in potato and tomato of farmers' fields in Mashhad Plain. *Iranian Journal of Soil Research*, 35(2), 155-172. (In Persian). <https://doi.org/10.22092/ijsr.2021.351417.543>
29. Khapte, P.S., Kumar, P., Burman, U., & Kumar, P. (2019). Deficit irrigation in tomato: agronomical and physio-biochemical implications. *Scientia Horticulturae*, 248, 256264. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2019.01.006>
30. Li, Y., Wang, Q., Fu, T., Qiao, Y., Hao, L., & Qi, T. (2023) Leaf photosynthetic pigment as a predictor of leaf maximum carboxylation rate in a farmland ecosystem. *Frontiers in Plant Science*, 14, 1225295. <https://doi.org/10.3389/fpls.2023.1225295>
31. Liang, L., Ridoutt, B.G., Lal, R., Wang, D., Wu, W., & Peng, P. (2019). Nitrogen footprint and nitrogen use efficiency of greenhouse tomato production in North China. *Journal of Cleaner Production*, 208, 285296. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2018.10.149>
32. Luo, X., Keenan, T.F., & Chen, J.M. (2021). Global variation in the fraction of leaf nitrogen allocated to photosynthesis. *Nature Communications*, 12, 4866 (2021). <https://doi.org/10.1038/s41467-021-25163-9>
33. Machado, J., Fernandes, A.P.G., Fernandes, T.R., Heuvelink, E., Vasconcelos, M.W., & Carvalho, S.M.P. (2021). Drought and nitrogen stress effects and tolerance mechanisms in tomato: A review. *Plant Nutrition and Food Security in the Era of Climate Change*, 315-359.

34. Madrid, R., Barba, E.M., Sanchez, A., & Garcia, A.L. (2009). Effects of organic fertilizers and irrigation level on physical and chemical quality of industrial tomato fruit (cv. Nautilus). *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 89, 26082615. <https://doi.org/10.1002/jsfa.3763>
35. Mahmoodnia, M., Farsi, M., Marashi, S.H., & Ebadi, P. (2013). Physiological responses to drought stress in four species of tomato. *Journal of Horticultural Science*, 26(4), 409-4016. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22067/JHORTS4.V0I0.18252>
36. Millones-Chaname', C.E., Souza de Oliveiras, A.M., Castro, E.M., & Maluf, W.R. (2019). Inheritance of blossom end rot resistance induced by drought stress and of associated stomatal densities in tomatoes. *Euphytica*, 215, 120. <https://doi.org/10.1007/s10681-019-2444-z>
37. Mousapour, H., & Asgharipour, M.R. (2015). Effects of drought stress and its interaction with silicon on the antioxidant system and lipid peroxidation rate in fennel (*Foeniculum vulgare*). *Plant Process Function*, 5(16), 71-85.
38. Naiemi, T., Fahmide, L., & Fakheri, B. (2018). The effect of drought stress on the antioxidant enzyme activity, proline content, and carbohydrates in seedling stage of *Triticum turgidum* L. in some genotypes of durum wheat. *Jcb*, 10(26), 22-30.
39. Nawab, A., & Anjum, M. M. (2017) Effect of different nitrogen rates on growth, yield and quality of maize. *Middle East Journal of Agriculture*, 6(1), 107-112.
40. Quemada, M., & Gabriel, J.L. (2016). Approaches for increasing nitrogen and water use efficiency simultaneously. *Global Food Security*, 9, 29-35. <https://doi.org/10.1016/j.gfs.2016.05.004>
41. Raja, V., Qadir, S.U., Alyemeni, M.N., & Ahmad, P. (2020). Impact of drought and heat stress individually and in combination on physio-biochemical parameters, antioxidant responses, and gene expression in *Solanum lycopersicum*. *Biotech*, 10(5), 208. <https://doi.org/10.1007/s13205-020-02206-4>
42. Rawat, K.S., Singh, S.K., & Gautam, S.K. (2018). Assessment of groundwater quality for irrigation use: a peninsular case study. *Applied Water Science*, 8, 233. <https://doi.org/10.1007/s13201-018-0866-8>
43. Salehi-Lisar, S.Y., Rahman, I.M., Hossain, M.M., & Motafakkerzad, R. (2012). Water stress in plants: causes, effects and responses. Available from <https://www.intechopen.com/books/water-stress/water-stress-in-plants-causes-effects-and-responses>.
44. Shahien, M.M., Abuarab, M.A., & Hassan, A.M. (2012). Effects of regulated deficit irrigation and phosphorus fertilizers on water use efficiency, yield and total soluble of tomato. *American-Eurasian Journal of Agricultural and Environmental Sciences*, 12(10), 1295-1304. <https://doi.org/10.13031/aim.20131559786>
45. Shariatpanahi, S.N., Hoodaji, M., Mahmoudi, M., Alizadeh Navaei, R., & Talebi Atooe, M. (2021). Evaluation of nitrate status in drinking water and vegetables of savadkuh and simorgh counties and its relationship with the prevalence of gastrointestinal cancers. *Journal of Environmental Studies*, 47(4), 445-460. <https://doi.org/10.22059/jes.2021.332547.1008239>
46. Singh, P., Choudhary, K.K., Chaudhary, N., Gupta, S., Sahu, M., Tejaswini, B., & Sarkar, S. (2022). Salt stress resilience in plants mediated through osmolyte accumulation and its crosstalk mechanism with phytohormones. *Frontiers in Plant Science*, 26(13), 1006617. <https://doi.org/10.3389/fpls.2022.1006617>
47. Sivakumar, R., & Srividhya, S. (2016). Impact of drought on flowering, yield and quality parameters in diverse genotypes of tomato (*Solanum lycopersicum* L.). *Advances in Horticultural Science*, 30, 311. <https://doi.org/10.13128/ahs-18696>
48. Tamburino, R., Vitale, M., Ruggiero, A., Sassi, M., Sannino, L., & Arena, S. (2017). Chloroplast proteome response to drought stress and recovery in tomato (*Solanum lycopersicum* L.). *BMC Plant Biology*, 17(40), 114. <https://doi.org/10.1186/s12870-017-0971-0>
49. Wan, S., Kang, Y., Wang, D., Liu, S.P., & Feng, L.P. (2007). Effect of drip irrigation with saline water on tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill.) yield and water use in semi-humid area. *Agricultural Water Management*, 90(1-2), 63-74. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2007.02.011>
50. Wang, F., Kang, S., Du, T., Li, F., & Qiu, R. (2011). Determination of comprehensive quality index for tomato and its response to different irrigation treatments. *Agricultural Water Management*, 98, 12281238. <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2011.03.004>
51. Wang, S., Guan, K., Wang, Z., Ainsworth E.A., Zheng, T., Townsend, P.A., Li, K., Moller, C., Wu, G., & Jiang, C. (2021). Unique contributions of chlorophyll and nitrogen to predict crop photosynthetic capacity from leaf spectroscopy. *Journal of Experimental Botany*, 72(2), 341-354. <https://doi.org/10.1093/jxb/eraa432>
52. Wang, Z., Zhang, W., Beebout, S., Zhang, H., Liu, L., Yang, J., & Zhang, J. (2016). Grain yield, water and nitrogen use efficiencies of rice as influenced by irrigation regimes and their interaction with nitrogen rate. *Field Crops Research*, 193, 54-69. <https://doi.org/10.1016/j.fcr.2016.03.006>
53. Xia, H., Xu, T., Zhang, J., Shen, K., Li, Z., & Liu, J. (2020). Drought-induced responses of nitrogen metabolism in *Ipomoea batatas*. *Plants*, 9, 1341. <https://doi.org/10.3390/plants9101341>

54. Zeinali Pour, N., Aghebati, F., & Nejhad Shahrokh Abadi, B. (2024). Study the effects of salicylic acid and γ -aminobutyric acid on some physiological characteristics of seedling and yield of *Lycopersicum esculentum* cv. Seyran. *Journal of Horticultural Science*, 37(4), 949-962. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22067/JHS.2023.79509.1208>